

še zmirom v posesti prejšnjega lastnika. V vsakem posamnem slučaju je pa deželni komisiji pridržano, razsoditi, ali je zadovoljna z imenovanim spričalom ali ne.

5. Kedar se kobile z žebetom premirajo, se dolžnost, premiranega konja celo leto še obdržati, ne raztegne na žebé.

6. Premije in pohvalna pisma se izročujejo živinorejcu premirane živine précej od premijske komisije v konkurznem kraju proti prejemnemu listu.

II. Posebni predpisi

za A) kobile z žebetom, B) žebice.

1. V postajah Bled in Kranj smejo samo kobile in žebice Noriškega (to je teškega (Pincgavškega) plemena za premijo prositi; v drugih postajah pa tudi druge.

Opomin k A.

2. Za premijo smejo prositi kobile z žebetom samo od spolnjenega četrtega leta naprej, brez omejitve po kaki najvišji starosti, dokler so zdrave, dobro rejene, imajo na sebi lastnost dobrih kobil plemenjic in imajo s seboj lepo žebé, ki še sesa ali je že odstavljeno. Pri sicer enaki kakošnosti imajo mlajše kobile prednost pred starejšimi.

3. Premija se sme kobilam z žebetom le takrat prisoditi: a) ako je žebé od cesarskega ali licenciranega privatnega žebca, in se to dokaže s postavno (legalno) pripustnico; b) ako se prinese od župana narejeno in od c. kr. politične okrajne gosposke potrjeno spričevalo, ter se s tem dokaže, da je pripeljana kobila z žebetom, že predno je žebé storila, lastnina bila tega gospodarja, ki za premijo prosi.

4. Zarad tega, da je katera kobila z žebetom že v prejšnjih letih prejela eno ali več premij, ona ni izključena, da bi ne smela za naprej več premije dobiti.

Opomin k B.

5. Za premijo smejo prositi žebice v 4. in 5. letu svoje starosti; te smejo le tedaj premijo dobiti: a) če so ubrejene od cesarskega ali licenciranega privatnega žebca, in se to dokaže s postavno (legalno) pripustnico; b) če je žebica najmanj eno leto že v posesti tistega, ki za premijo prosi, in če se to dokaže po spričevalu župana, katero je potrjeno od c. kr. politične gosposke.

6. Žebice, katere so enkrat premijo dobile, utegnejo prihodnjič premijo dobiti samo kot kobile z žebetom, če imajo lepo žebe, katero še sesá ali je že odstavljeno (ad A).

Opomin k A in B.

7. Kobilam z žebetom in žebicam, katere za premijo prosijo, se bode, ako se spoznajo premije vredne, od premijske komisije v vsakem teh peterih konkurznih krajev delilo: kobilam z žebetom prvo darilo 50 srebernih goldinarjev, drugo darilo 40 srebernih goldinarjev, tretje darilo 30 srebernih goldinarjev; žebicam prvo darilo 40 srebernih goldinarjev, drugo darilo 30 srebernih goldinarjev in tretje darilo 20 srebernih goldinarjev. (Kon. prih.)

Razpis štipendij

na viši kmetijski šoli „Francisko-Josephinum“ v Mödlingu za prihodnje šolsko leto 1877/78.

Ena štipendija z 250 gld. je razpisana v prvi vrsti za takega kmetijskega učenca, ki stopi v tretje leto te šole, v drugi vrsti pa takemu, ki stopi v prvo leto, pa to štipendijo le eno leto obdrži.

Druga štipendija je razpisana s 150 gld. za učenje pivarstva (olarstva), ki traja od 1. oktobra 1877. do 15. julija 1878.

Tretja štipendija z 250 gold. za učence iz vrtnarstva za 2 leti od oktobra 1877. do 1879. leta.

S potrebnimi spričali obložene prošnje se vložijo do konca meseca avgusta t. l. pri vodstvu gori navedene kmetijske više šole.

Kdor kaj več zvedeti hoče o pogojih, po katerih se te štipendije dobiti morejo, naj se obrne do pisarnice kmetijske družbe v Ljubljani.

Zabavno berilo.

Obrazi iz življenja.

II.

Loterija.

Matevžek je bil trden kmet. Zdaj ni več. Tudi hiše njegove ni več. Rodovina je zginila. Posestvo njegovo je razdeljeno. Vse je v tujih rokah. Kako to?

Matevžek je bil trden, tedaj premožen kmet. Plačeval je svoje davke. Nikdar ni bilo videti briča pri njem. Tega bi ga bilo tudi sram. Žena njegova je bila umna in pridna gospodinja. Imel je troje otrok, dva dečka in enega dekliča. Najstarejši deček je bil 14 let. Znal je brati, pisati in računati, pa tudi orati, mlatiti in živini pokladati. Drugi sin je hodil v šolo in se pridno učil. Prav tako deklé. Tedaj na vsak način srečna rodovina. Matevžka je vse spoštovalo.

Le eno napako je imel Matevžek. Na večer, predno je zaspal, je rad bral. Ali to ni napaka? Vselej ne, večidel ne. Toda Matevžek je zvečer rad bral čenče, kakoršnih dandanes dobiti ni težko. Še ponujajo se ljudem za borih par krajcarjev. Med takimi čenčami bere, da so se nekomu sanjale tri „umare“, na katere je zadel terno: Okoli 50.000 gold. je znesla. Lep denar! Lahko pridobljen! Številke so bile 35, 66, 78.

Med branjem Matevžek zaspi. Previdna žena vgasne luč in spravi dremajočega v posteljo.

„Ti, stara“, jo nagovori Matevžek zjutraj, „meni so se sanjale tri številke.“ — „Kake so?“ ga vpraša žena. Vsaka žena je radovedna. „Misli si“, pravi mož, „prav tiste, na katere je oni mož v povesti tako veliko terno zadel. To nekaj pomeni. Le premisli: 35, 66, 78.“ — „Sanje so prazne pene“, odgovori žena, „vendar ne misliš, da boš tudi ti kaj zadel, če na te številke staviš!“ — „O, saj tudi ne bom. Jaz na loterijo tako nič ne držim. To je sleparija. Nikoli še nisem stavil.“

Čez nekaj dni pelje Matevžek nekaj žita v mesto na prodaj. Proda ga dobro in gre s kupcem pit polič vina. Navada je taka. Ko sedita za mizo, pride stara žena ponujat loterijske listke po 10 krajc. „Nič, nič“, pravi Matevžek. „Saj samo 10 kr. veljá“, sili prodajalka, „le pogledjte prvi listek. 35, 66, 78. Te morajo priti, morajo. Jih že dvajset let ni bilo.“

„Kaj? 35, 66, 78? Prav te so se meni sanjale. Za šalo naj bo. Če prav nič ne zadenem. Saj tako ne bo nič. To že naprej vem. Dajte sem listič.“

Ponujalka gre, Matevžek pa spravi listič s številkami 35, 66, 78.

Mislil ni več na-nj. Vendar ko pride čez par tednov v mesto, gre gledat v loterijo. Iz gole radovednosti. Saj tako ni mislil kaj zadeti, ker na loterijo nič ni držal. Kaj? 36, 67, 79? Da, res je, poyšod le za eno številko zgrešeno. Prenizke so bile. Matevžku ni nič žal, ker je tako že naprej vedel, da ne bo nič. Al vendar tako blizo! Kdo bi bil to mislil! Saj je vse